

ROMÂNIA
TRIBUNALUL HARGHITA
SECȚIA CIVILĂ

Dosar nr. [REDACTED]

**ÎNCHEIERE DE SESIZARE
A ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE**

Sedința publică de la 02 martie 2021

Completul compus din:

PREȘEDINTE [REDACTED]

Judecător [REDACTED]

Judecător P. [REDACTED]

Grefier [REDACTED]

Pe rol pronunțarea asupra cererii de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție formulată de apelanta [REDACTED], prin reprezentant legal [REDACTED], privind apelul formulat apelanta [REDACTED] prin reprezentant legal [REDACTED], împotriva sentinței civile nr. [REDACTED] din data de [REDACTED] și a încheierilor pronunțate de Judecătoria Miercurea Ciuc, în contradictoriu cu intimatul [REDACTED], având ca obiect tăgadă paternitate.

În lipsa părților.

Se constată că judecarea cauzei în fond a avut loc în ședința publică din data de 24 februarie 2021, mersul dezbaterilor fiind consemnat în încheierea din aceea zi, încheiere ce face parte integrantă din prezenta încheiere.

TRIBUNALUL,
Deliberând, constată următoarele:

I. Circumstanțele cauzei

1. Cauza are ca obiect o acțiune în tăgada paternității copilului născut din căsătorie și are ca părți pe tatăl prezumat (reclamantul) și pe copilul în vârstă de 12 ani la data demarării procedurii (în prezent are 14 ani împliniți, fiind născut la 24.11.2006), reprezentat de mama sa.

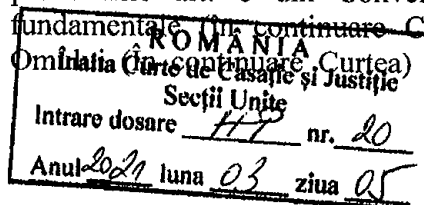
2. La 11.09.2017, părinții copilului au demarat o procedură de divorț în care s-au acuzat reciproc de infidelitate, dar care, pe parcurs, s-a transformat într-o procedură de desfacere a căsătoriei prin acord. Hotărârea de divorț a fost pronunțată la 12.12.2017.

3. Imediat anterior procedurii de divorț, reclamantul s-a prezentat la un institut de specialitate din Republica Ungară în vederea efectuării unui test ADN de paternitate. Reclamantul susține că a recoltat personal proba de comparație de la copil și a prezent-o institutului. Rezultatul testului, comunicat la 21.09.2017, exclude posibilitatea ca reclamantul să fie tatăl persoanei de la care provine proba.

4. În procedura din fața Judecătoriei, prin întâmpinarea depusă, pârâta s-a apărut în principal cu prescripția dreptului la acțiune, iar pe fond a contestat rezultatul testului ADN din Republica Ungară exclusiv din considerente procedurale (nu era tradus și era efectuat extrajudiciar) solicitând în probațiune, dacă necesitatea rezultă din dezbateri, inclusiv efectuarea de „expertize de specialitate”.

5. După ce Judecătoria admis proba cu efectuarea unui test ADN de paternitate, pârâta a declarat în scris că nu își exprimă acordul cu privire la administrarea acestei probe.

6. Judecătoria a respins excepția prescripției dreptului la acțiune, reținând în acest sens prevederile art. 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (în continuare Convenția), interpretat de Curtea Europeană a Drepturilor Omului (în continuare Curtea) în cauzele Călin și alții contra României și Ostace contra

României, iar pe fond a admis acțiunea luând în considerare rezultatul testului ADN efectuat în Republica Ungară în condițiile în care martorul audiat a declarat că mama copilului a avut o relație extraconjugală și s-a refuzat efectuarea testului ADN admis de instanță.

7. În apelul declarat de minoră prin mama sa, se contestă, în principal, soluția dată excepției prescripției, susținându-se că cele două hotărâri ale Curții nu sunt incidente față de circumstanțele cauzei și că este incidentă Hotărârea Curții din cauza I.L.V. contra României.

8. Dispozițiile legale incidente sunt:

Codul familiei (Legea nr. 4/1953)

ART. 55

Acțiunea în tăgăduirea paternității se prescrie în termen de șase luni de la data când tatăl a cunoscut nașterea copilului.

Decretul nr. 167/1958

ART. 19

Instanța judecătorească sau organul arbitral poate, în cazul în care constată ca fiind temeinic justificate cauzele pentru care termenul de prescripție a fost depășit, să dispună chiar din oficiu judecarea sau rezolvarea acțiunii, ori să încuviințeze executarea silită.

Cererea de repunere în termen va putea fi făcută numai în termen de o lună de la încetarea cauzelor care justifică depășirea termenului de prescripție.

Convenția pentru apărarea Drepturilor omului și a libertăților fundamentale

ARTICOLUL 8

Dreptul la respectarea vieții private și de familie

1. Orice persoană are dreptul la respectarea vieții sale private și de familie, a domiciliului său și a corespondenței sale.

2. Nu este admis amestecul unei autorități publice în exercitarea acestui drept decât în măsura în care acesta este prevăzut de lege și constituie, într-o societate democratică, o măsură necesară pentru securitatea națională, siguranța publică, bunăstarea economică a țării, apărarea ordinii și prevenirea faptelor penale, protecția sănătății, a moralei, a drepturilor și a libertăților altora.

Jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, în special Hotărârile pronunțate în cauzele I.L.V. contra României și Ostace contra României.

II. Cu privire la admisibilitate

Tribunalul reține că este investit cu soluționarea cauzei în apel, ceea ce înseamnă, dat fiind obiectul acesteia, în ultimă instanță.

Chestiunea de drept, reprezentată de aplicabilitatea prescripției extinctive prevăzute de art. 55 alin. (1) din Codul familiei (Legea nr. 4/1953), în forma anterioară modificării intervenite prin Legea nr. 288/1997, având în vedere art. 8 din Convenție așa cum a fost interpretat de Curte, este esențială pentru soluționarea pe fond a cauzei.

Această chestiune este nouă, în sensul că nu a fost identificată jurisprudență cu acest obiect, și nu face obiectul vreunui recurs în interesul legii. De asemenea, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat în vreun al mod asupra ei.

În concluzie, Tribunalul consideră sesizarea admisibilă raportat la condițiile stipulate de art. 519 din Codul de procedură civilă.

II. Punctul de vedere al părților și al completului de judecată

1. Apelanta susține că diferența dintre Hotărârea Curții în cauza I.L.V. contra României și Hotărârea din cauza Ostace contra României, care ar face prima hotărâre aplicabilă, iar a doua nu, constă în existența unei manifestări de voință din partea copilului pentru lămurirea filiației sale.

2. Intimatul susține incompatibilitatea art. 55 alin. (1) din Codul familiei cu art. 8 din Convenție invocând în acest sens hotărârile Curții în cauzele Shofman contra Federației Ruse, Rasmussen contra Danemarcei, Gaskin contra Marii Britanii, Katte Klitsche de la Grange contra Italiei și Mizzi contra Maltei.

3. Tribunalul constată că următoarele circumstanțe relevante caracterizează cauza de față:

- nu există o manifestare de voință expresă din partea copilului în vederea stabilirii

filiației sale;

- există un test ADN, făcut extraprocesual, la inițiativa intimatului reclamant, fără acordul copilului și nerecunoscut de acesta, conclundența sa urmând să fie stabilită de instanță;
- inițial, prin întâmpinarea depusă, chiar minora, prin reprezentant, a solicitat proba cu „*expertise de specialitate*” și numai după admiterea probei ADN a adus la cunoștința instanței că nici ea, nici reprezentanta sa nu sunt de acord cu efectuarea testului;

- nu se pune problema obligării copilului la efectuarea testului ADN. Cu toate acestea, refuzul său poate cântări la soluționarea cauzei;

- intervalul mare de timp în care a beneficiat de statutul de copil al intimatului reclamant (aproximativ 12 ani);

- consecințele patrimoniale pentru copil, deși modeste, constând în pensia de întreținere pe care i-o datorează în prezent intimatul reclamant;

- intimatul reclamant avea la dispoziție un remediu legal contra prescripției constând în posibilitatea repunerii în termen pentru „*motive temeinice*”, dar nu a solicitat asta în termenul prevăzut de lege și nici nu au fost identificate asemenea motive pentru repunerea din oficiu. Un astfel de „*motiv temeinic*” ar fi putut fi faptul că nu a cunoscut că nu este tatăl copilului. În acest sens, Tribunalul a cercetat de ce a așteptat mai mult de 1 an de la data testului până la introducerea acțiunii, iar intimatul reclamant a răspuns că pentru a nu-l face pe copil să sufere;

- schimbarea legislativă de substanță odată cu intrarea în vigoare, în 2011, a Codului civil, de care intimatul reclamant nu poate beneficia și care prevede pentru asemenea acțiuni nu numai un termen de prescripție mai mare, dar și un moment de la care se calculează diferit, și anume data la care tatăl prezumtiv a cunoscut că această prezumție nu corespunde realității.

Tribunalul reține, fără a fi nevoie să se refere la întreaga jurisprudență a Curții invocată de părți, pentru că hotărârile mai recente (I.L.V. și Ostace) fac trimitere sau le au în vedere pe cele anterioare, că în speță există atât împrejurări de fapt comune unor soluții diferite al Curții în această materie, cât și împrejurări asemănătoare unor asemenea soluții și împrejurări care nu au făcut obiectul analizei Curții. Cu alte cuvinte, din perspectiva art. 8 din Convenție așa cum a fost interpretat până în prezent de Curte, pare cel puțin posibilă oricare din soluții la problema prescripției.

Astfel, prezenta cauză diferă de I.L.V. împotriva României prin faptul că acțiunea în justiție nu urmărește o etapă prealabilă, respectiv obținerea unei probe, și nu se pune problema obligării copilului la efectuarea testului ADN (par. 40, 42 și 44 din Hotărârea Curții). Cu toate acestea, instanța poate da valoare probatorie refuzului de efectuare a testului. De asemenea, deși nu există un acord al copilului pentru verificarea paternității sale, testul ADN extrajudiciar, făcut fără acordul lui și prezentat de intimatul reclamant, a fost contestat exclusiv pentru motive procedurale și, prin întâmpinarea formulată, chiar minora a solicitat administrarea unor „*expertise de specialitate*”, numai după admiterea probei opunându-se efectuării testului ADN (par. 39 și 40 din hotărârea Curții).

Totodată, cauza prezintă diferențe semnificative și față de Ostace contra României, pentru că intimatul reclamant nu a fost lipsit de orice posibilitate de a contesta prezumția de paternitate, legea oferindu-i, în acest sens, nu numai un termen de 6 luni de la nașterea copilului, ci și posibilitatea evaluării în favoarea sa a depășirii acestuia, care este una efectivă cât timp a fost avută în vedere și de Tribunal. În plus, intimatul reclamant nu are un test ADN în favoarea sa care să fi fost efectuat cu acordul copilului, care în cazul de față este și minor (par. 42-48 din hotărârea Curții). În schimb, la fel ca în cauza Ostace, dacă situația de față ar fi fost supusă actualelor dispoziții ale Codului civil, acțiunea reclamantului nu ar mai fi fost prescrisă (par. 50 din hotărârea Curții).

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
D I S P U N E:**

Admite cererea formulată de apelanta [redacted] prin reprezentant legal [redacted]
[redacted] cu domiciliul procesual ales la cabinetul de avocat [redacted] din Miercurea
Ciuc, str. [redacted] județul [redacted] și, în consecință:

Sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri
prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

Art. 55 alin. (1) din Codul familiei (Legea nr. 4/1953), în forma anterioară modificării
intervenite prin Legea nr. 288/1997, Monitorul Oficial nr. 749 din 5 noiembrie 2007, își
menține aplicabilitatea având în vedere art. 8 din Convenția pentru apărarea omului și a
libertăților fundamentale interpretat în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor
Omului?

Suspendă judecarea cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile.

Prezenta Încheiere nu este supusă niciunei căi de atac.

Pronunțată în ședință publică, azi, 2 Martie 2021.

Președinte

[redacted]
[redacted]
[redacted]
[redacted]

Judecător

[redacted]
[redacted]
[redacted]

Judecător

[redacted]
[redacted]
[redacted]
[redacted]

Grefier

[redacted]
[redacted]
[redacted]
[redacted]

ROMÂNIA
TRIBUNALUL HARGHITA
SECȚIA CIVILĂ

Dosar nr. [REDACTAT]

ÎNCHEIERE

Ședința publică de la 24 februarie 2021

Completul compus din:

PREȘEDINTE [REDACTAT]

Judecător [REDACTAT]

Judecător [REDACTAT]

Grefier [REDACTAT]

Pe rol judecarea apelului formulat de apelanta [REDACTAT], prin reprezentant legal [REDACTAT], împotriva sentinței civile nr. [REDACTAT] din data de [REDACTAT] și a încheierilor pronunțate de Judecătoria Miercurea Ciuc, în contradictoriu cu intimatul [REDACTAT] având ca obiect tăgadă paternitate.

La apelul nominal făcut în ședința publică se prezintă reprezentanta apelantei, av. [REDACTAT], și reprezentanta intimatului, av. [REDACTAT].

S-a făcut referatul cauzei de către grefier care învederează că procedura de citare este legal îndeplinită, intimatul a depus traducerea solicitată de instanță, după care:

Reprezentanta intimatului arată că a comunicat părții adverse traducerea prin e-mail. Comunică încă un exemplar părții adverse.

Reprezentanta apelantei arată că nu a văzut traducerea. Depune la dosar certificat medical și solicită amânarea cauzei, arătând că apelanta nu se poate prezenta la interogatoriu.

Instanța pune în vedere faptul că nu s-a dispus administrarea probei cu interogatoriul apelantei, ci al intimatului. Pune în discuție traducerea efectuată de intimat.

Reprezentanta apelantei arată că nu contestă testul ADN și este de acord cu traducerea. Depune la dosar cerere de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru dezlegarea unor chestiuni de drept. Arată că instanța de fond a exclus posibilitatea aplicării instituției prescripției. Precizează că va comunica părții adverse prin e-mail.

Reprezentanta intimatului apreciază că această cerere este o tergiversare a cauzei, nu i s-a comunicat cererea și nici nu solicită comunicarea. Se opune la amânarea cauzei. Propune lăsarea cauzei la a doua strigare.

Reprezentanta apelantei se opune la lăsarea cauzei la a doua strigare, având programate alte activități.

Instanța pune în discuție amânarea pronunțării asupra cererii de sesizare la data de 25.02.2021, iar în cazul în care se respinge, fixarea termenului pe fondul cauzei la data de 10 martie 2021, ora 12. În cazul admiterii cererii urmând să se suspende judecarea cauzei.

Părțile sunt de acord.

INSTANȚA

Având nevoie de timp pentru a delibera, va amâna pronunțarea asupra cererii de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE

Amână pronunțarea asupra cererii de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție la data de **25 februarie 2021**, prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței.

Pronunțată în ședința publică de la 24 februarie 2021.

Președinte

[Redacted signature]

Judecător

[Redacted signature]

Judecător

[Redacted signature]

Grefier

[Redacted signature]

INSTANȚA

Având nevoie de mai mult timp pentru a delibera, va amâna pronunțarea asupra cererii de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE

Amână pronunțarea asupra cererii de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție la data de **02 martie 2021**, prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței.
Pronunțată în ședința publică de la 25 februarie 2021.

Președinte

[Redacted signature]

Judecător

[Redacted signature]

Judecător

[Redacted signature]

Grefier

[Redacted signature]